

ZSO za koordinacijo manjšinske politike

»ZSO se zaveda, da je potrebno sodelovanje in usklajevanje vseh segmentov koroških Slovencev v vprašanih, ki se tičejo ohranitve in razvoja slovenskega jezika in kulture na Koroškem.«

Tako piše predsednik ZSO dr. Marjan Sturm v svojem pismu, ki so ga te dni prejele slovenske organizacije na Koroškem ter študentska kluba v Gradcu in na Dunaju. Gre za poziv k ustanovitvi novega Koordinacijskega odbora koroških Slovencev v dveh oblikah:

1. Ožji forum, kjer bosta zastopana Zveza slovenskih organizacij in Narodni svet koroških Slovencev s po tremi predstaviki; ta naj bi se po predlogu ZSO sestajal redno in obravnaval tekoče manjšinsko-politične zadeve. Ta forum naj bi deloval po principu soglasja.

2. Kadar se usklajevalno telo med osrednjima organizacijama ne more zediniti ter za »formuliranje osnovnih izhodišč za ohranjanje in razvoj slovenskega jezika in kulture na osnovi člena 7 ADP« pa se sestane gremij, v katerem bodo zastopani vsi segmenti družbenega življenja koroških Slovencev in ki bo sklepal z dvotretjinsko večino (glej okvir na 2. strani).

S tem je po desetletju patpozicije med ZSO in NSKS prvič na mizi konkreten predlog, kako bi se lahko spet dokopali

do konstruktivnega sodelovanja znotraj manjšine.

Predlog temelji na zahtevi po takšnem organu, ki je bila izražena na izrednem občnem zboru ZSO maja letos. V predlogu pa je tudi jasno opisano, kaj naj bi ta gremij smel oz. ne smel: »Strankarskopolična vprašanja niso predmet razprav«, prav tako tudi ne »organizacijska struktura, politična in svetovnonazorska pluralnost koroških Slovencev ter vloga ZSO in NSKS kot legitimnih,

enakovrednih in enakopravnih zastopnic koroških Slovencev v odnosu do R Avstrije in R Slovenije«.

Reakcij s strani nagovorjenih društev do uredniškega zaključka še ni bilo, znano pa je, da je predsednik NSKS Nanti Olip zahtevo po ustanovitvi KOKS-a že na samem občnem zboru ZSO jasno podprl.

Vsekakor dr. Sturm naproša vsa društva, da do 30. septembra povedo svoje stališče o predlogu.

Že 19. zapored so se nekdanji partizani, protifašistični borci in demokrati zbrali na pohodu na Komelj, v spomin in v čast tamkaj pobitih borcev Domnove čete. Več na str. 3

STOISIĆ KRITIZIRA VLADO

Kje so dvojezični napisi?

Državna poslanka mag. Terezija Stoisić kritizira ignoranco zvezne vlade glede manjšinskih interesov. Izjavila je, da politika upa na čim hitrejšo asimilacijo manjšin, tako da se ne bo treba več ukvarjati z njihovimi problemi. Razen tega je Stoisićeva rekla, da zvezni kancler Klima ignorira zahteve Hrvatov in Madžarov.

S tem politiki dosežejo, da so manjšine še vedno zapostavljene, čeprav so njihovi pripadniki v vsakdanjem življenju uvideli, da jim dvojezičnost nudi mnoge prednosti.

Zaradi tega mag. Stoisić zahteva, da so vsi javni napisi v občinah dvojezični, vseeno, katera narodna skupnost je v večini.

PREBLISK

Nič kaj dosti se v teh dneh tropske vročine človeku ne prebliskne. Slaba novica je za časopise še vedno najboljše. Verjetno bo že v kratkem tudi pri nas še hudičovo bliskalo. Merim namreč na vremenski pojav.

Letošnje leto bi res lahko označili kot leto katastrof. Smo

Počitniško (ne)razporejenost

zanje krivi ljudje? Verjetno. Nasičenost okolju in naravi neprijetnih in neprebavljivih snovi že presega mejo normalnosti. Priča smo izbruhom vulkanov, drsenju tal in odnašanju celih vasi, vdorov v rudniška podzemlja, poplavam, odplakovanju naselij, potresom, železniškim, letalskim in drugim prometnim nesrečam. Lakota

na zemlji mori, vojna kosi. Vsak dan beremo o katastrofah, da se človeku ježijo lasje.

Dovolj nerazporejenosti in pesimizma. Raje se vprašajmo, kako iz tega stanja. Z nekaj več medsebojnega razumevanja, prijateljstva, solidarnosti.

Utopija? Najbrž res!

Poglejmo, kako se godi med nami v naši narodni skupnosti. Nekomu so rezani veliki kosi kruha, celo pogače, drugi naj živi od posušene skorje. Pa ni bratske solidarnosti, kaj šele ljubezni. Po starem zreplotniškem pravilu, da je sreča v tem, če gre sosedu slabo. Spet ena od katastrof! J. R.

študentski festival

8. 8. 1998 • 14.00, k & k Šentjanž
program: glasba • radio • literatura • film • koncert
prireditelji: KSŠSD, KSŠSG, KSŠŠK

ZSO potrdila svoje člane sosveta

Ker zvezni parlament ni sklenil razširitve sosveta za Slovence na 18 članov, je Urad zveznega kanclerstva (BKA) odločil sklic sosveta v starem sestavu. BKA je pozval članice, naj do petka, 24. julija 1998, imenujejo svoje člane.

Zveza slovenskih organizacij je potrdila svoje dosedanje člane v sosvetu. S tem imenovanjem je poskrbljeno za široko svetovnonazorsko, politično in strokovno paleto življenja in delovanja koroških Slovencev. Ta spekter sega od osrednjega političnega zastopstva preko kulture, samostojnega sloven-

skega komunalnega in zborničnega nastopanja do ženske paritete in zasidranosti v socialdemokratskem gibanju.

Zvezo slovenskih organizacij bojo v sosvetu kot doslej zastopali:

dr. Marjan Sturm, Celovec, promoviran zgodovinar, predsednik Zveze slovenskih organizacij in trenutni predsednik Sosveta za slovensko narodno skupnost, ter publicist,

Ana Blatnik, Bilčovs, strokovna učiteljica na obrtni šoli, podpredsednica ZSO, predsednica Delovne skupnosti »Avstrijske narodnosti v SPÖ«, ima velike zasluge za urejene odnose med Glasbeno šolo in deželno vlado,

dr. Helena Verdel, Dunaj-Borovlje, promovirana strokovnjakinja odrskih ved, podpredsednica Slovenske prosvetne zveze, vodilna sodelavka in odgovorna za izobraževalne projekte pri Zvezi dunajskih izobraževalnih ustanov in

Janko Zwitter, Zahomc-Straja vas, samostojen kmet, eno mandatno dobo slovenski podžupan občine Bistrica na Zilji, sedaj slovenski občinski odbornik v občini Straja vas, svetnik SJK v koroški kmetijski zbornici, predsednik koroške konjerejske zveze in član raznih športnih gremijev.

Upati je, da bodo v najkrajšem času tudi preostale slovenske organizacije in stranke, ki v sosvet delegirajo svoje predstavnike, potrdile svoje člane.

Za dvojezične vrtnice upanje in malo denarja

Od milijarde, ki jo za pospeševanje otroško-vzgojnih ustanov, med katere sodijo vrtnice, obljublja zvezna vlada, bo po besedah in mnenju pristojne deželne referentke Karin Achatzeve ostalo bolj malo ali pa sploh nič.

Od 600 milijonov šilingov, ki jih obsega »milijarda«, bo Koroška za leti 1998 in 1999 dobila po 38,8 milijona šilingov. Trenutno v deželnem socialnem referatu pripravljajo in določajo smernice za podporo. Težiščno bojo podporo namenjali integraciji prizadetih otrok, izobraževanju vzgojiteljskega kadra, mestom za otroke med prvimi in četrtem letom starosti ter tudi dvojezičnim vrtnicem.

Skozi rešeto dodatne podpore pa bo ponovno padel privatni dvojezični vrtec v Borovljah. Achatzeva to nerazumljivo odločitev utemeljuje s tem, da že obstoječi projekti v letu 1999 ne smejo dobiti dodatne podpore iz te milijarde. Za letos pa vrtec zategadelj ni dobil denarja, ker da so lani prošnja za podporo vložili šele takrat, ko so bila pogajanja o razdelitvi že v polnem razmahu. In tako se pristojna socialna referentka Achatzeva skriva za formalno argumentacijo, samo da privatnemu dvojezičnemu vrtcu v Borovljah ni treba dati nobene podpore. Starši pa, ki jamčijo za najete kredite za gradnjo vrtnice, so ostali na cedilu.

V sklopu priprav na letošnji izredni občni zbor ZSO sem se imel priložnost udeležiti mnogih krajevnih sestankov na podeželju, pa tudi sicer je bilo v preteklih mesecih – predvsem zaradi finančnih težav, ki nam jih je napravila Slovenija s svojo politiko zadnjih let – dosti diskusij o prihodnosti Zveze slovenskih organizacij oz. osrednjih organizacij nasploh ter o možnih alternativah.

Pri tem se mi je zdelo posebno zanimivo nekaj:

kamorkoli sem prišel, je bila po eni strani izražena želja po bolj usklajeni politiki med ZSO in NSKS, po drugi strani pa so udeleženci sestankov skoraj v en glas odklanjali preštevovanje manjšine, ki bi bilo potrebno za volitve v zbornico, kakršno propagira Narodni svet.

Kaj to pomeni?

Mislím, da je danes vsem jasno, da je usklajevanje manjšinske politike nujno potrebno, saj so nam nasprotniki dvojezičnosti na Koroškem zadnja leta vedno spet dokazali, kako dobro znajo izrabiti našo neusklajenost v svoje namene. To je bilo in je očitno tudi pri dvojezičnem otroškem varstvu, da o medijih, o dvojezičnem pouku v poklicnih in kmetijskih šolah in o pre mnogih drugih odprtih

KOMENTAR

Joži Wutte

vprašanih niti ne govorim.

Jasno pa je postalo tudi, da enačba »usklajevanje = zbornica = preštevovanje manjšine« ne drži in ne more držati. Ravno v pogovorih na podeželju se je izkazalo, da

želje po usklajevanju nikakor ne moremo enačiti z odklajanjem trenutnih organizacijskih struktur. Prej bo držala ocena, da je leta dolgo natolcevanje o nekakšnih utopičnih javnopravnih telesih (za volitve

v zbornico, kot jo želi NSKS, je potrebna sprememba zvezne ustave) le poskus izogniti se skupnemu pogovoru.

Menim, da za skupno strategijo osrednjih organizacij v bistvenih vprašanih, ki se tičejo ohranitve in pospeševanja slovenskega jezika in kulture na Koroškem, ni potrebno uničevanje današnjih organizacij in ustvarjanje drugih. Potrebna je le minimalna volja in demokratična zrelost, ki vključuje tudi spoštovanje svetovnonazorskih razlik. Potrebno je preskočiti lastno senco in sestiti skupno mizo.

Odbor ZSO je s svojim predlogom storil prvi korak. Nam vsem je želeli, da se mu pridruži čim več somišljenikov.

ZSO predlaga ustanovitev KOKS-a

Zveza slovenskih organizacij je izdelala predlog za ustanovitev Koordinacijskega odbora koroških Slovencev (KOKS), v katerem naj bodo zastopani vsi segmenti družbenega življenja koroških Slovencev (glej poročilo na 1. strani). Po tem predlogu naj bi bile v usklajevalnem gremiju zastopane naslednje organizacije (v oklepaju je število zastopnikov):

Zveza slovenskih organizacij	(3)
Narodni svet koroških Slovencev	(3)
Slovenska prosvetna zveza	(2)
Krščanska kulturna zveza	(2)
Enotna lista	(2)
Delovna skupnost	
»Avstrijske narodnosti v SPÖ«	(1)
Slovenska športna zveza	(1)
Slovensko športno društvo	(1)
Šolske sestre	(1)
Mohorjeva družba	(1)
Strokovno združenje pedagoških delavcev	(1)
Kmečka izobraževalna skupnost	(1)
Slovenski znanstveni inštitut	(1)
Slovenski narodopisni inštitut »Urban Jarnik«	(1)
Dušnopastirski urad	(1)
Klub slovenskih študentk in študentov na Dunaju	(1)
Klub slovenskih študentk in študentov v Gradcu	(1)
Zveza koroških partizanov	(1)
Zveza slovenskih izseljencev	(1)
Zveza slovenskih žena	(1)
Katoliško žensko gibanje	(1)
Slovenska gospodarska zveza	(1)
Skupnost južnokoroških kmetov	(1)
Strojni krožek Podjuna	(1)

PRITISK MATICE

Finančne klopote iz Slovenije

Naravnost v oči zbode dejstvo, kako republika Slovenija tendenciozno in enostransko podpira strukturo koroških Slovencev. To najbolj nazorno kaže finančna podpora za leto 1997, s katero je Slovenija dokazala svoj ponižujoč in prezirljiv odnos do Zveze slovenskih organizacij (ZSO) in vanjo vključenih organizacij. Številke so jasne: medtem ko sta Narodni svet (NSKS) in »naš tednik« prejela 9,35 milijona šilingov (od tega samo za »naš tednik« 6,35 milijona šilingov), je ZSO prejela samo 3,2 milijona, pri čemer je treba še poudariti, da finančne postavke za »Slovenski vestnik« sploh ni.

To je eklatanten primer političnega pritiska na ZSO in Slovenski vestnik, da bi po vzorcu umiranja na obroke »izsušili« levoliberalno politično opcijo med koroškimi Slovenci in z finančnim izsiljevanjem dosegli takšno »enotnost« med koroškimi Slovenci kot si jo želijo ljubljanski botri. Vendar svojega dostojanstva in avtonomne subjektivitete ZSO zaradi tega ne bo prodala, ampak bo skrbelo za to, da bo njeno delovanje zagotovljeno tudi za naprej brez političnih pritiskov iz Ljubljane. Tendencioznost finančnih

podpor postaja še bolj očitna, če k podporam, ki jih je dobil NSKS, prištejemo še podporo »Enotni listi«, ki je prejela 2,9 milijona šilingov, in če bi upoštevali še druge podpore organizacijam, ki so blizu NSKS, se ta pristranskost še poveča. O tem bomo poročali v prihodnji številki

Očitno je torej, da republika Slovenija ni pripravljena upoštevati enakovrednosti in enakopravnosti obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev, tistega namreč, kar je v Avstriji uveljavljena politična praksa.

S kakšnimi metodami opravičujejo v Ljubljani to oblastno in neenakopravno ravnanje, je na primer razvidno tudi iz izjave, »da Slovenski vestnik itak dobi dovolj denarja iz Avstrije«. Žal je tudi v Avstriji tako, da dobi Naš tednik več denarja – o vzrokih bi se splečalo razpravljati. Toda trditve, vržena v diskusijo, ki ni podprta z ničemer in je enostavno zlagana, je imela svoj učinek in je prepričala še tiste, ki so imeli zaradi krivične delitve vsaj malo slabe vesti.

Točne številke o višini podpor iz Slovenije nameravamo objaviti v naslednji številki Slovenskega vestnika.

KOTMARA VAS

Razvojni koncept sklenjen

Na zadnji seji je kotmirški občinski svet sklenil krajevni razvojni koncept; občina ga je predstavila 16. maja. Deželni urad za načrtovanje ga je že odobril. Razvojni koncept predvideva, da se bo naselitev razširila predvsem v osrednjem prostoru. O njem se je razpravljalo v krajevnih pododbirih že več let. Med razpravo je zastopnik EL Jože Wakounig omenil, da je bilo za ta načrt med »staroselci« veliko manj zanimanja kakor med priseljenci; le ti so bili tudi vodilni v krajevnih pododbirih.

Važna točka je bilo tudi poročilo nadzornega odbora. Tu je šlo med drugim za sredstva, namenjena kmetijstvu. Kmetijski odbor je to tematiko obravnaval na svoji zadnji seji (2. 7. 1998) in odgovoril na vsa vprašanja.

Sredstva iz 2. dodatnega proračuna so namenjena predvsem nakupu nove računalniške naprave. Stala bo 809.320 šilingov. Dobavili jo bosta podjetji a. s. & t. (Špital ob Dravi) in Gemsoft (Celovec). Referat deželnega svetnika Hallerja bo prispeval 500.000 šilingov. Naprava je že opremljena za spremembe leta 2000 in za EVRO.

Elektrotehnične naprave za črpalke pri kanalu (odsek 03, Humberk) bo dobavilo celovško podjetje AEM (1.800.735.-). Občinski svet je tudi odobril honorar za podjetje Schnattler-Miklantz iz Celovca (odsek 04, Kotmara vas, Reka, vzhodni del Čahorč; začetek 1999; skupni stroški ok. 30 mio.).

V Šentkandolfu bo občina kupila od Franza Likarja, pd.

Šmona, hišo in zemljišče (150 m²) pri mostu (200.000 šil.; sklep 18:1). S tem se bo bistveno olajšala prometna ureditev. 16. 5. 1997 je občinski svet ta nakup še soglasno odklonil.

V stari šoli bojo napravili centralno kurjavo (1. stopnja sanacije). Naročilo je dobilo celovško inštalacijsko podjetje Wank & Söhne (544.563.-). Zidarska dela bo opravilo podjetje Georg Dixer iz Poreč (159.616.-). Od dežele Koroške dobi občina podporo 400.000 šilingov. Žal bi bila inštalacija centralne kurjave na obnovljivo energijo precej dražja (749.690.-; Berger, Borovlje).

Hišo na Prebeljski št. 3 bo občina sanirala v sodelovanju z zadrugo Neue Heimat (Celovec; 1.800.000 šil. + 20%; toplotna izolacija, nova okna, nova vhodna vrata, kanalizacija, zidovje, električne naprave, centralna kurjava). Najemina se bo zvišala s 17 na 55 šilingov na kvadratni meter. Za občino ne nastanejo nobeni stroški. Pogodba z Neue Heimat teče 20 let. Potem preide hiša spet v občinsko last.

Občina Žihpolje ima težave z oskrbo z vodo. Zaradi tega bo med Kotmaro vasjo nastala na Čezavi vodovodna povezava. Kotmara vas bo prodajala vodo za 11,55 šil. za m³ (kvečjemu 1,5 m³ na sek.; le, če bo vode preveč). Pred leti so že napravili tako povezavo s Celovcem.

Občinski svet je uredil zadeve z nekaterimi potmi in sklenil po hitrem postopku nekaj sprememb namembnosti.

J. W.

KOMEN NA KRASU

Veličastna proslava IX. korpusa

Preteklo nedeljo je v športnem parku v Komnu na Krasu v Sloveniji potekala veličastna proslava ob 55-letnici formiranja IX. korpusa, prave slovenske partizanske vojske, ki je vse do osvoboditve odigral pomembno vlogo pri zaokroževanju svobodnega slovenskega ozemlja v silovitih bojih najprej z italijansko fašistično vojsko, po njeni kapitulaciji pa nemško.

Kljub zelo vročemu vremenu se je v parku zbralo več tisoč nekdanjih borcev in anti-fašistov z obeh strani meje – slovenske in italijanske. Prireditvev pa je počastilo tudi mnogo častnih gostov, med njimi tudi predsednik republike Milan Kučan.

Že pred prireditvijo so v Škrbini ponovno odkrili obnovljene spomenike na tisti usodni čas, udeležence v Komnu pa je najprej pozdravil komenski župan Jožef Adamič, nato pa je spregovoril načelnik generalštaba Slovenske vojske Iztok Podbregar, ki je dejal, da se sedanja Slovenska vojska napaja iz izkušnje legendarnega IX. korpusa. V znak kontinuitete in povezanosti je na slavnostni prapor korpusa pripel trak sedanje Slovenske vojske.

Glavni govornik na prireditvi je bil Lado Ambrožič-Novljan, tedanji komandašt IX. korpusa. Med drugim je govoril tudi o povezanosti korpusa z odporniškem gibanjem v sosednji Italiji in dejal, da je korpus v tistih dveh letih zajel kar nekako 12.000 italijanskih vojakov, vendar ni nikogar postavil pred puško. Italija bi se morala danes slovenskim partizanom opravičiti za vse njene klevete o morilstvu v fojbah in druga natolcevanja. Lado Ambrožič-Novljan je bil tudi zelo kritičen do sedanje slovenske politike, ko bi nekateri strankarski prvaki radi rehabilitirali belogardizem in domobranstvo, skratka kolaboracijo z največjimi sovražniki slovenskega naroda. Obregnil pa se je tudi ob sedanjo gospodarsko situacijo v Sloveniji in ostro kritiziral nastajanje brutalnega kapitalizma, kupovanje podjetij, ki so jih v 45 letih odrekovanja ustvarili in razvili slovenski delavci, zdaj pa jih za majhne denarje (čigave?) kupujejo razni sodobni menedžerji. Pravo domislivo o medvedu in zajcu je namenil tudi brezglavemu siljenju Slovenije v Evropsko unijo.

Z velikim aplavzem so udeleženci pozdravili tudi besede predsednika deželne odbora ANPI Julijske krajine in Furlanije Federika Vincentija. Spomnil je na čas skupne borbe italijanskih antifašistov z IX. korpusom, se mu zahvalil za veliko organizacijsko in kadrovsko, predvsem pa za moralno pomoč. Dejaj je, so na tem področju lahko slovenski in italijanski borci le skupno, ob krepkem sodelovanju in velikem spoštovanju, premagali nemške okupatorske sile.

Kulturni program na Komnu je bil izvrsten in proslavi ustrezen. Godba Slovenske vojske je igrala partizanske in borbene pesmi, združeni primorski pevski zbori so svoj nastop zaključili z znamenito pesmijo »Vstajenje Primorske«, za razvedrilni del pa je udeležencem igral ansambel »Malibu«, in udeleženci te množične proslave so se v sproščenem delu držali še dolgo v popoldne.

Proslave v Komnu so se udeležili tudi predstavniki Zveze koroških partizanov in prijateljev protifašističnega odpora z njenim predsednikom Petrom Kucharjem.

Jože Rovšek

NA KOMLJU PROSLAVA V SPOMIN NA DOMNOVO ČETO

S ponosno dvignjeno glavo

19. pohoda na Komelj v spomin padlim borcem Domnove čete se je preteklo nedeljo, 19. julija, udeležilo veliko pohodnikov, med njimi precej partizanov iz vseh krajev, kjer živimo Slovenci. Prireditve, ki sta jo priredila Zveza koroških partizanov in SPD »Edinost« v Pliberku, podprla pa Slovenska prosvetna zveza, se je začela pri Lombarjevi domačiji v Čirkovčah, kjer je gostoljubni gospodar Lipej Kolenik – Stanko skupno z domačini pripravil vse za uspešen potek pohoda.

Po glasbenem pozdravu rogistov iz Slovenije je dolga kača udeležencev krenila skozi vas po travnikih, strminah gozda in senožetih do gostilne Pistotnik, od tam pa po cesti in po bližnjicah, vse do spomenika pri Cimprcu na Komelju.

Pot je jasnoda peljala mimo Apovnikove kmetije na Vrheh, kjer so 12. oktobra 1944 nemška policija, člani landwache in njihovi domači pomagači pobili oz. poklali 12 partizanov Domnove čete in s tem zagrešili eno najbolj gnusnih dejanj med vojno na tem območju.

Pri spomeniku je bila spominska proslava s polaganjem vencev, nagovori, kulturnim sporedom in mašo, pri Štibarju pa je bilo družabno srečanje.

V imenu prirediteljev je udeležence pozdravil Franc Kuežnik. Spomnil je na jedro prireditve, na žrtvovanje borcev Domnove čete, ki so z uporno dvignjeno glavo šli v boj proti fašizmu in nacizmu in svoj prispevek k osvoboditvi slo-

venskega naroda izpod jarma nečloveškega režima poplačali s svojimi mladimi življenji. Posebej prisrčno je pozdravil Jurija Bojanoviča iz Vojnika, ki je preživel borbo pri Apovniku in pozneje pomagal postaviti na noge novo partizansko enoto. Spominke proslave so se udeležili tajnik ZSO Mirko Wakounig, pliberški mestni svet-

Kučan, predsednik ZSO Marjan Sturm in predsednik Združenja borcev NOB Slovenije general Ivan Dolničar.

Slavnostni govor je imel član odbora ZSO dr. Valentin Sima. Strokovnjak za sodobno zgodovino je uvodoma nakazal dejstva in okoliščine poboja. Domnova četa, imenovana po komandirju Cirilu Šorliju –

sled, jo obkolili ter nenadno napadli. Od petnajstih partizanov so le trije preživeli, med njimi Jurij Bojanovič, ostale so zverinsko pobili. Vzroke za ta zločin sfanatiziranih storilcev vidi Sima predvsem v herenfolkovski mentaliteti in ideologiji, ki je bila takrat na Koroškem globoko zasidrana in katere glavni sovražnik so bili Sloven-

proti nacifašizmu in za svobodo Avstrije ter demokracijo v Evropi. Resna zgovinska znanost te poskuse jasno odklanja.

Ob spominu na partizanski boj pa velja zahvala vsem dobrim ljudem »v naših krajih, ki so partizanom dajali hrano in zavetišče« in tako pomagali, da je bakla upora močno zagorela.

Danes sicer ne grozi nevarnost nacizma, so pa tendence, ki gredo v podobno smer. To so svraštvo do tujcev, pomanjkanje solidarnosti s šibkimi v družbi, komolčarstvo in podobno. To se, tako Sima, odraža tudi v odnosih znotraj manjšine in Slovenije do nje. Ne gre, da so na primer otroci v enem vrtcu vredni več kot v drugem.

Pozdrave krajevnih slovenskih dejavnikov in občine Pliberk je prinesel mestni svetnik Fric Kumer. Ivan Olip, pliberški mestni župnik, je v mašni pridigi naglasil žrtev padlih borcev Domnove čete, saj so dali svoja življenja, da mi lahko danes živimo v miru in svobodi. Kajti naše stoletje je izrazito nasilno in krvavo, zato sta sprava in odpuščanje kot kategoriji našega življenja in ravnanja še posebej potrebni in pomembni.

Za kulturni okvir spominske proslave so poskrbeli recitator Mitja Šipek, MoPZ »Foltej Hartman«, moški zbor iz Vojnika, ki je pel tudi pri maši, folklorna skupina »KUD« »Kajuh« iz Dobrne ter že prej omenjeni rogist.

Proslava je izvenela s povabilom na 20. pohod na Komelj prihodnje leto ter z družabnim srečanjem pri Štibarju. n. c.

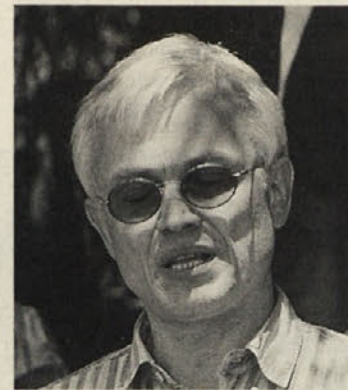

Predstavniki borčevskih organizacij ob polaganju vencev

Foto: SV

nik Fric Kumer, predsednik Zveze slovenskih izseljencev Jože Partl, častni predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte – Luc, predsednik EL Andrej Wakounig ter župan iz Vojnika pri Celju Beno Podrgajs. V pozdravnih depešah so prireditvi zaželeli dober uspeh predsednik R Slovenije Milan

Domnu iz kapelške okolice, je v partizanskem uporu opravljala kurirske naloge med Peco in Svinško planino. Četa je štele petnajst mož in usodnega 12. oktobra 1944 se je utaborila pri Apovniku. Počutila se je popolnoma varno. Po vsej verjetnosti so izdajstvu so ji pliberška landwache in policija prišli na

Dr. Valentin Sima

Foto: SV

ci. Ta ideologija je žal še živa. Zaradi opisa pokola v Slovenskem vestniku oktobra 1. 1948 je Hubert Metnitz, povojni pliberški župan, tožil naš list, ker mu je očital vodilno udeležbo pri pokolu na Komelju. Metnitz je pozneje tožbo umaknil, do sodbe pa nikoli ni prišlo.

Sima je vsem poskusom rehabilitacije nacizma in opravičevanja njegovih zločinov postavil nasproti doprinos slovenskega partizanstva pri boju

Zdaj še ni jasno, ali bo jeseni, po sezonskem obračunu, med koroškimi turističnimi delavci in podjetji vladalo zadovoljstvo, ali pa bojo morali peti žalostni pesmi »Počiva jezero v tihoti« oz. »Is schon still uman See«. Uradne statistike za meseca maj in junij vsekakor dajejo videz pozitivnega razvoja. Za mesec julij še ni podatkov, a izkušnje kažejo, da nazadovanje ni izključeno. Toliko bolj pa gostinci zategadelj upajo na dober razvoj v avgustu in septembru, kajti ta dva meseca sta

TURIZEM: NA ZAČETKU SEZONE UPANJE ŠE ŽIVI

Iznajdljivost in dobra ponudba se vselej obrestujeta

tudi vremensko dosti bolj stabilna kot julij. Čas masovnega turizma, turistične Indije-Koromandije, ko so turisti kar sami prišli na domove in so bili zadovoljni z vsem, je dokončno mimo. Slej ko prej velja zlato pravilo, da se dobra ponudba, prijaznost in pozornost do gosta, kvaliteta ter iznajdljivost obrestujejo. Za gosta se je treba potruditi. Le vsi turistični obrati tega očitno še niso dojeli.

»Zimmer frei« v glavni sezoni

Klopinjsko jezero šteje med glavne turistične centre na Koroškem in tudi v Avstriji. Še pred leti je bilo nepojmljivo, da bi v glavni sezoni nekdo z napisom »Zimmer frei« vabil goste v svoje apartmaje. Kajti sobe, hoteli in apartmaji so daleč naokoli bili popolnoma zasedeni.

Danes je podoba drugačna. Napis »Zimmer frei« gosta spremlja na vsakem koraku, postal je sestavni del reklamne table. Vodja turistične zveze Klopinjsko jezero-Zablaško jezero Michael Exner s tem razvojem sicer ni srečen, mora pa z njim živeti. Kajti tako profil turista kot tudi njegove navade in zahteve so se popolnoma spremenili. Meseca junija letos so na Klopinjskem jezeru v tem

mesecu imeli za 3,5 % nočitev več kot lani, običajno prihajajo stalni gostje, ki so se že dolgo pred tem najavili. Julija stalnih gostov ni več dosti. Starejši so pomrli, mladina pa se oddihava drugod. Treba je biti fleksibilen in najti tržne niše, vedo povedati pri Hartmanovih v Klopini, ki imajo penzion poln.

Lepo vreme ni vse

Vrhu tega se gostje zelo kratkoročno odločajo za kraj oddiha in tudi ne ostajajo več tednov, ampak maksimalno deset dni. V dopustu pa pričakujejo kvaliteto, pestro ponudbo, ki jih privlači, ter vzdušje in okolje, v katerem se zares počutijo dobro. Ta načela so potrdili vsi naši sogovorniki.

V Hodišah se lahko za meseca maj in junij pohvalijo s prirastkom v višini 2,91 %, kar je za današnji čas že precej. Vodja turistične zveze Jelen upa, da se bo vreme ustalilo in bojo gostje ostali dalj časa. V Hodišah imajo zelo razvit kampinški turizem, ki je seveda usodno odvisen od vremena. Zanje bo sezona uspešna, če bojo lahko držali oz. vsaj malce izboljšali rezultate lanske sezone.

Lepega vremena se veselijo tudi v kampu Rož v Kočuhu. A družinsko podjetje Kupper-Wernig se ne zanaša le na klimo, temveč predvsem na zavest, da so podjetnost, inovativnost ter pošten odnos do gosta najboljše zagotovilo za poslovni uspeh. Kamping Rož slovi kot

izredno urejen, s pestro ponudbo ter odlično infrastrukturo. »Trebja je pač smiselno investirati, če naj se gost dobro počuti«, meni Samo Kupper. Zato so zunaj kampinga, v bližini lastnega živalskega vrta, za več kot milijon šilingov uredili sodobno otroško igrišče z gusarsko ladjo, toboganom in vsemi potrebnimi pritlikinami. Odmev pri gostih je odličan. Igrišče je odprto tudi za goste od zunaj.

Na posebno ponudbo se je specializiral tudi Milan Wutte v Veselah in uspel. Osredotočil se je na družine z malimi otročiči in na ribiče. Ključnega pomena za uspeh je zadovoljstvo gosta, pravi Milan, ustna propaganda je nepoplačljiva in tudi najbolj poceni.

Za specialno ponudbo je seveda bilo treba primerno adaptirati hišo. »Otrokom, ki jih moraš imeti rad, je na razpolago prostorno igrišče, kjer se lahko po mili volji zabavajo. Ribičem pa nudimo izlete in ribolov na Soči in strokovna vodstva«.

Ker nič ne da nič, bojo z letošnjo sezono pač predvsem zadovoljni tisti, ki so vložili trud, pamet, podjetnost in so bili inovativni. Skratka tisti, pri katerih so se gostje počutili dobro.

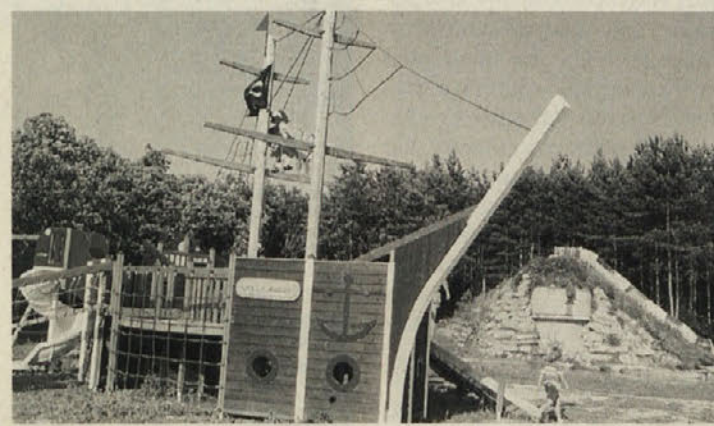
f. k.

Dvojezični napis nikogar ne moti

V tem času kar preveč »Zimmer frei«

Privlačno urejen kamping »Rož« v Kočuhu

Foto: SV

V PLIBERKU IN OKOLICI

Šesta tradicionalna etnološka delavnica

Z vsa pravico etnološki delavnici, ki je bila letos že šesto leto zapored na Koroškem, in sicer v času od 12. do 18. julija v Pliberku, dodamo besedico tradicionalna. Ko so se decembra leta 1992 v Rožu prvič srečali Romana Savnik iz Zveze prijateljev mladine Ljubljana Center in študentke Oddelka za etnologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani ter Janko Malle, tajnik Slovenske prosvetne zveze iz Celovca, si nihče ni mogel predstavljati, kaj se bo razvilo iz njihovih še ne povsem dorečenih idej.

nanjost in notranjost hiš ne le na Komlju in v neposredni okolici Pliberka, temveč so vstopile tudi v nekaj meščanskih stanovanj. **Sandra Habjanič** je s skupino, ki se je zaradi mentorirane izjemne simpatičnosti proti koncu povečala še za dva najstnika, raziskovala kar mlade same. Sodobna tema, ob kateri smo spoznali način življenja današnjih najstnikov, kaj je »in« in kaj je »out«, kakšno glasbo poslušajo, kakšna je njihova moda in kakšne so njihove želje in vrednote. **Damjana Žbentar** je presenetila vse

den dni sprejmejo na svoje domove, kjer živijo skupaj s svojimi vrstniki, s katerimi tudi raziskujejo. Skupine so namreč sestavljene iz ljubljanskih in koroških mladostnikov, starih okoli 15 let. Dopoldnevi so namenjeni terenskemu delu, popoldnevi skupnemu preživljanju prostega časa, zadnji dan pa pripravi na predstavitev. Letos je sodelovalo 11 mladih iz ljubljanskih osnovnih šol in 10 mladih iz Pliberka in okolice.

Seveda pa dobri rezultati niso le posledica radovednosti mladih raziskovalcev. Pred-

Skupina, ki se je v času etnološke delavnice ukvarjala z rojevanjem otrok

Foto: SV

Prvo etnološko raziskovalno delavnico so organizirali v Šentjanžu v Rožu in Bilčovsu. Slabo leto za tem so se odpravili na Radiše, leta 1995 pa v Pliberk. Leta 1996 so bili v Škocjanu ob Klopinskem jezeru, lansko leto pa na Ziljski Bistrici. Letos so z veseljem sprejeli povabilo Prosvetnega društva »Edinost« in se ponovno vrnili raziskovat v Pliberk in okoliške vasi. Rezultat vsake delavnice je bil tudi zbornik z zbranimi prispevki.

Kot vsako leto je raziskovanje potekalo v petih skupinah. Študentke, ki so pred leti začele z vodenjem skupin mladih, so bile letos že diplomirane etnologinje. Skupina, ki jo je vodila **Monika Simonič**, je raziskovala bivalno kulturo. Skupaj z dekletki so si ogledale zu-

informatorko, saj jih je o rojstvu in vse v zvezi z njim prišla spraševati s skupino samih fantov. Kako so se poročali nekoč in kako danes, je zanimalo skupino otrok, ki jo je vodila **Maruška Markovičič**. Da otroci nekoč niso vedeli ničesar o spolnosti, smrt pa je bila del njihovega vsakdanjega življenja in da sta danes oba tabuja zamenjala svoji mesti, je ugotovila skupina, ki jo je vodila **Irena Destovnik**, ki je bila hkrati strokovni vodja delavnice.

In kaj je tisto, kar omogoči, da mladi vsako leto ob koncu pripravijo izvrstno razstavo in predstavitev rezultatov, ki jih zberejo v nekaj dneh? To ni skupina, ki bi prišla raziskovat v nek kraj in bi živela ločeno od domačinov. Pri prihodu jih pričakajo družine, ki jih za te-

vsem je treba poudariti izredno pripravljenost domačinov, da mlade sprejmejo na svojem domu in jim z veseljem odgovarjajo na vprašanja, pohvaliti pa je treba tudi organizacijo, ki jo je letos izvrstno izpeljal **Martin Piko** s pomočjo še nekaterih domačinov.

In cilji raziskovanja? Mladim obujanje spominov ne pomeni istega kot ljudem, ki imajo mladost že za seboj. S pomočjo raziskovanja nekdanjega življenja se naučijo, da nič ni samoumevno in da noben njihov »zakaj« ni mogoče odgovoriti le z »zato«. Človek živi v času in spremembe je mogoče doseči le tako, da vemo, zakaj nekaj ne sodi več v današnji čas.

Irena Destovnik

BILANCE ŠOLSKEGA LETA

Letni poročili 1997/98 in »Prepih«

Kot vsako leto sta tudi letos ZG/ZRG za Slovence v Celovcu in Dvojezična zvezna trgovska akademija izdali letni poročili o preteklem šolskem letu. Bralci se lahko v njih informirajo o raznih ekskurzijah, projektih in uspehih šolarjev teh dveh šol. Kakor ponavadi so vsebovane tudi slike in samostojno oblikovane strani vseh razredov.

Pa ne le ti dve šoli, temveč tudi Mladinski dom je to leto spet poskrbel za pogled nazaj na šolsko leto 1997/98. List »Pre-

pih« so skupno oblikovali vzgojitelji in gojenci Mladinskega doma. Vsebuje ne le pregled vseh kulturnih in športnih dejavnosti, temveč tudi razne zgodbe in pesmi gojencev, križanke, kaj za smeh in spis na temo »1998 – Leto boja proti razizmu«.

Vedno spet je zanimivo prebirati ta letna poročila, ker šele tedaj spoznamo, kako mladina aktivno oblikuje šolski vsakdan. Najvažnejše pa je, da lahko s pomočjo teh poročil pozneje šolarji obujajo spomine na šolska leta. **T. G.**

NA HUMCU PRI PLIBERKU

Vrhunski koncert klasike

Prvič letos so v nedeljo, 19. julija, v cerkvi na Humcu zazveneli klasični zvoki dveh vrhunskih glasbenikov. Organizatorja koncerta, skupina »VOX« in Mešana pevski zbor Podjuna, sta obljubljala velik užitek za ljubitelje klasične glasbe, in ta obljuba nikakor ni bila pretirana.

pri profesorju Kalckreuthu. Od 1993. l dalje študira na Mozarteumu v Salzburgu v mojstrskem razredu prof. Irene Grafenauerjeve. Prvo nagrado je prejel pri deželni natečajih v letih 1989, 1991, 1993 in pri zveznem tekmovanju »Mladina muzicira« v Leobnu l. 1993.

Christian Filipič na prečni flauti in **Janez Gregorič** na kitari sta številne obiskovalce koncerta za eno uro začarala s profesionalnim izvajanjem skladb najrazličnejših skladateljev. Med drugim sta izvajala skladbe Debussyja, Paganinija in Fernanda Carullija. Publika je bila tako navdušena, da sta morala zaigrati kar štiri dodatke.

Oba precej mlada glasbenika lahko v dozrajši karieri izkažeta vrsto uspehov. **Christian Filipič**, rojen leta 1972 v Bilčovsu, je obiskoval prvi pouk flaute z enajstimi leti pri profesorjih Lovru Sodji in Franzu Isoppu. L. 1995 je z odliko zaključil študij instrumentalne in pevske pedagogike na Koroškem deželnem konzervatoriju

Janez Gregorič pa se je rodil leta 1965 v Celovcu in študiral na Visoki šoli za glasbo in upodabljanje v Gradcu pri profesorju Martinu Myslivečku. Leta 1994 je z odliko zaključil svoj študij. Dodatne glasbene izkušnje je zbral na raznih tečajih s priznanimi kitaristi. 1995. l. mu je Zvezno ministrstvo za umetnost podelilo delovno štipendijo na t. i. Carlevaro-šoli pri Patricku Zeoliju v Berlinu. Igra kot solist in komorni glasbenik v doma in v inozemstvu.

Ta dva nadarjena glasbenika sta torej nudila obiskovalcem enkratni užitek in upati je, da bosta organizatorja uresničila svojo obljubo in organizirala še več tovrstnih koncertov. **T. G.**

ZGORNJE ŽAMANJE

Kresovanje v krogu domačinov

V soboto, 18. julija 1998, je Slovensko prosvetno društvo »Vinko Poljanec« iz Škocjana pripravilo že tradicionalno kresovanje ob gostilni Picej v Zgornjih Žamanjah. Z začetkom ob 20. uri je ta prireditev privabila lepo število ljudi, ki so se odlično zabavali v krogu znancev.

Za dobro razpoloženje je bila odgovorna skupina »Jauntaler Trio«, ki je animirala obiskovalce za ples. A v Žamanjah ni donela le plesna glasba. Dva zbora, namreč »Vinko Poljanec« (Franc Starz) in mladins-

ski zbor »Nomos« (mag. Bertelj Logar), sta zapela nekaj pesmi in tako prispevala svoj delež k prijetnemu vzdušju.

Seveda je bilo poskrbljeno tudi za ustrezen prigrizek. Odojek na žaru, ki ga je spekel Emil Sturm, in razne druge jedi so zadovoljile tudi najbolj lačne.

Ko je postalo temno, so organizatorji prižgali kres, ob katerem so domačini spet zapeli domačo pesem.

Obiskovalci kresovanja so preživeli prijeten večer v krogu znancev in praznovanje je trajalo dolgo v noč. **T. G.**

Škocjanski moški zbor »Vinko Poljanec«

Foto: SV

DOKTOR FAUST V BOROVLJAH

Ženska je pač hudičevka

Že sam podatek, da je bilo na ponovitvi v nedeljo zvečer skoraj več gledalcev kot na premieri večer popreje, govori o tem, da se dobro blago pač samo hvali. Pri Cingelcu na Trati se je spet dvignil čudovito poslikan zastor in začela se je predstava Doktor Faust, Variot-Verasova parodija. Zgodbo o Faustu, ki v svojem ogrođju

drugače, povsem vrgla po svoji hudičevski materi.

Je že hudič, če tako hudičevno resno vzameš žensko hudičevstvo.

Igralci so dali vse od sebe. Vsak po svoje so bili prepričljivi in zavzeti. Spet je dominiral Hanzi Schaschl v vlogi Hudiča, ki je kljub svojim letom poskakoval kot na »fedrih«. Ker je

zaigral Franc Wakounig, posebno v tistem delu, ko je nakazal, da je prekleto krvav pod kožo.

Režija Bogomira Verasa je slonela na parodiji, posmehovanju in norčevanju iz hudičevskega mita. Da je hudičevko napravil tako hudičevno, je njegova osebna in umetniška interpretacija. Tudi sceno in kostume je načrtoval sam, precej

Celotna borovljska igralska skupina ob peklenskem kotlu

Foto: SV

sloni na pogodbi s hudičem, v glavnem poznamo. Že leta 1587 je izšla v knjižnem delu, dve leti pozneje pa jo je dramatisiral Anglež Marlowe. Pozneje je doživela še kar nekaj adaptacij avtorjev, ki so vanjo vnašali svoje poglede (Goethe, Heine, Valéry, Mann). Torej je široka skleda za mnoga umetniška iskanja in interpretacije.

No, Doktor Faust se od ostalih Faustov razlikuje v tem, da je predvsem parodija, bolj nekoliko zašiljena komedija. Verasa je bilo čutiti v njem po nekaj domačih rekah, po nekaki poslovenitvi.

Uprizoritev je postavljena dokaj tekoče, brez nepotrebne balasta, ki bi obremenjeval gledalca ali ga celo silil v razmišljanje. V bistvu je vse jasno. Hudič je hudič, če ti gre slabo, obstaja ali se celo prikazuje v več podobah in primerkih, če pa ti gre dobro, hudiča vzame hudič. Torej sta vsaj dva. No, pa smo pri vprašanju: je eden, sta dva, jih je več?

Toda hudič v Variot-Verasovi parodiji je bila predvsem Hudičevka žena. Ta je dominirala v predstavi, ta je dajala peklenski ton. Sam hudič je bil navadna šleva, ki je pred njo pokleknil, se dal tepsti z iztepačem, bil ves tresoč in nebogljen. Tak hudič pa se lahko še navadnim zemeljskim smrtnikom smili.

Doktor Faust je v tem primeru oseba drugotnega pomena, saj je le sredstvo za odnose v peklu. Bistveno hudobno in histerično vlogo ima tudi Hudička hči, ki se je, kako pa naj bo

imel, kot je dejal sam, nekaj lukenj v tekstu, je včasih malo zavel po rožansko, a to ni motilo. Melhijorju Verdeltu je vloga Doktorja Fausta pristajala predvsem v upodobitvi starčka. Hudičevko ženo je prepričljivo igral Daniel Kelich. Upodobil je res pravo hudičevsko Ksantipo. Hudičko hči je njeni histerični vlogi zavzeto in dostojno za-

posrečeno, stilno čisto, primereno za gostovanja tudi na manjših odrih. Pri izdelavi scenarije se je spet izkazal Hermann Malle, pri garderobi Romana Verdel, glasbo in luč sta nementeno vodila Marjan Verdel in Herbert Karpf, kostume je izdelala Hilda Oraže, za frizerske usluge pa je poskrbela Ida Stöckl.

Kuharica (Beatrix Verdel) in Doktor Faust (Melhijor Verdell) v boljših letih

Foto: SV

igrala Anja Šlemic. V povezovalnih in razlagalnih vlogah sta bila zelo posrečena Andrea Müller in Andreas Kelich. Predvsem slednji je dominiral z močnim in lepim glasom. Beatrix Verdel in Irmi Müller sta bili prav prikupni in radodarni gostilničarki, pravšnji za poznejši peklenski kotel. Zelo sproščeno je vlogo stražmojstra

In zdaj še k glasbi. Ta je ustvarjalno delo glasbenika in zborovodje Romana Verdela. Bila je pravšnja kot spremljevalni in podporni element dogajanja, predvsem pa so bili predstavi zelo dobro umirjeni songi.

Igralski skupini želim še veliko uspeha.

Jože Rovšek

POD MAŽIJEVO LIPO

Praznik vižarjev v Selah

Po dolgem času so Selani spet organizirali srečanje vižarjev. Vižarji so bili glasbeniki, ki so se po navadi srečevali pod kakšno lipo in so igrali in peli. Če je bil kakšen žegen, so igrali po tri dni. Žal je ta navada skoraj izginila. Značilno za vižarje je diatonska harmonika, katera je prišla že skoraj v pozabo. V slovenski glasbeni šoli na Koroškem jo je spet začel njegov učenec Manfred Furjan (na sliki spodaj) je v nedeljo v

Selah pod Mažijevo lipo zaigral čudovit solo. Publike je bilo tudi dosti, saj se je igranje začelo ob 11. uri, takoj po drugi sveti maši. Na obisku je bila tudi skupina potrkovalcev iz Škofje Loke v Sloveniji, ki je na selskih zvonovih izvajala razne takte in melodije.

Prireditev je bila dobro organizirana. Ljudje niso bili žejni in tudi lačni ne, saj so jih selske kuharice razvajale z pijačami in raznimi dobrotami.

M. R.

20 LET VRTCA »NAŠ OTROK«

Knjiga za rojstni dan

Kako hitro mine čas, posebej še, če gre za pozitivne dosežke v naši narodni skupnosti. Društvo »Naš otrok« ki ga prizadevno vodi rožeška galeristka Marija Šikoronja je predpretekli teden, v petek, 10. julija, slavilo že dvajseto obletnico delovanja tega v Celovcu prvega in izredno pomembnega dvojezičnega vrtca.

Na dvorišču Mohorjeve je bilo svečano in proslavitve so se udeležili mnogi častni gostje, predvsem pa so prišli nekdanji varovanci, njihovi in sedanjih varovancev starši.

Pobuda za ustanovitev zasebnega otroškega vrtca v Celovcu sega že v leto 1976 oz. 1977. Takrat je bil na iniciativo staršev in Katoliškega delovnega odbora organiziran pouk slovenskega jezika, ki ga dotlej v Celovcu sploh ni bilo. Dobro

leto pozneje je bilo ustanovljeno društvo »Naš otrok«, ki je v stavbi Mohorjeve uredilo in odprlo svoj dvojezični vrtec.

Predsednica društva Marija Šikoronja je na proslavi obletnice dejala: »Starši na Koroškem smo daleč pred politiki spoznali izziv multikulturalnosti v Evropi. našli smo ustrezen odgovor celo v težavnih koroških razmerah«

Ob prazniku pa je izšlo tudi najlepše darilo otrokom, in sicer dvojezična izdaja dvojezičnih otroških tekstov in pesmi Ivane Kampuš s čudovitimi ilustracijami razstavjalca v Galeriji Rožek, naturaliziranega Rožana Huga Wulza.

Seveda so ob praznovanju obletnice nastopili tudi varovanci vrtca in navdušili obiskovalce in častne goste.

IVANA KAMPUŠ

Naš otrok
Unser Kind

Ilustrirani / Illustration: Hugo Wulz

PRIREDITVE

ČETRTEK, 23. 7.

- BEKŠTAJN, na starem gradu (Burgarena)
20.00 Golden Gospel Quartett
OSOJE, v samostanski cerkvi
20.30 Koncert Marjane Lipovšek
VETRINJ, dvorana fresk v samostanu – Musikforum
20.00 Koncert skladb nagrajencev tekmovanja komponistov za nagrado Gustava Mahlerja – Tobiasa Giesna, Bojane Šalič in Aleksandra Shchetynskyja; izvaja: Janus Ensemble Wien;

SOBOTA, 25. 7.

- BAD KLEINKIRCHHEIM, – ORF
20.15 Wenn die Musi spielt. Open Air koncert ljudske glasbe (live prenos na TV). Rezervacije kart na tel. 0 42 40 / 82 12

NEDELJA, 26. 7.

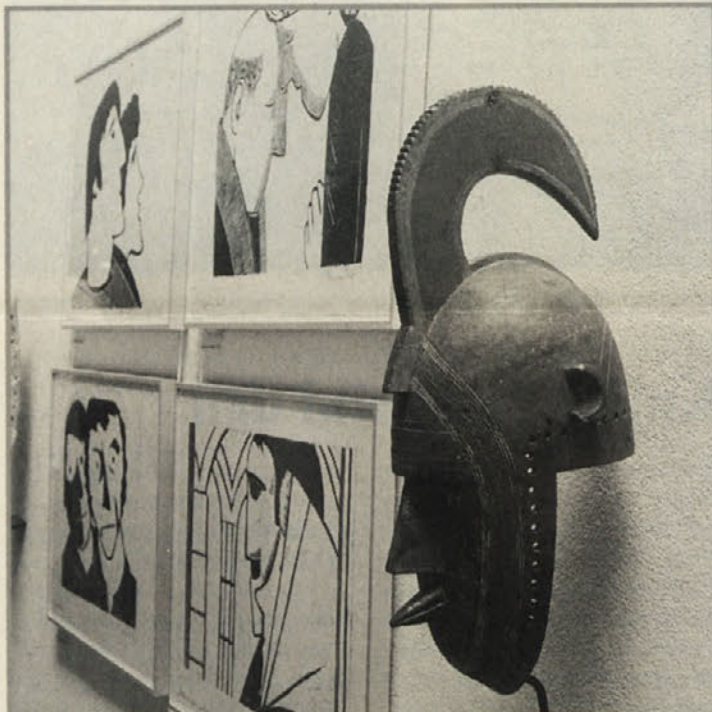
- ŽELEZNA KAPLA, pri Mariji v Trnju – Župnijski urad Železna Kapla
08.00 Praznik sv. Ane. Sv. maše: 9.00; 10.00;
RADIŠE, pri Pridovniku v Verovcah – SPD Radiše
14.00 Tekma koscev

SOBOTA, 1. 8.

- BOROVLE, pri Cingelcu na Trati – SPD „Borovlje“
20.30 B. Veras: „Dr. Faust – parodija“; ponovitev

NEDELJA, 2. 8.

- ŠMARJETA PRI ŽELEZNI KAPLI, – Župnijski urad Železna Kapla
10.00 Žegnanje
NA VRHU OBIRJA, – SPD Valentin Polanšek
11.00 Pohod na Obir v spomin Hermanu Veliku in Valentinu Polanšku. Nazaj grede piknik na Marofu

GALERIJA »MAGNET« V VELIKOVCU

Razstava

»Glave – maske – profili in lesorezi
Wernerja Berga«

do 19. septembra vsak dan od 10. do 12. ter 16. do 19. ure, ob nedeljah in praznikih med 10. in 12 uro

Delavska univerza (Volkshochschule) Celovec prireja **TRITEDENSKE TEČAJE** za šolarje in dijake, ki imajo popravne izpite v nemščini, angleščini, francoščini, italijanščini, latinščini ali matematiki **od 17. avgusta do 4. septembra**

- * Individualni pouk v majhnih skupinah po štiri, največ po šest dijakov
- * pouk ločen po šolskih stopnjah
- * dnevno 2 do 3 ure utrjevanja znanja z izkušenimi profesorji
- * pomoč pri posebnih težavah
- * CENA: 3.000 šil. za 30 učnih ur; za 45 učnih ur 4500 šil.

Prijave do 24. julija na naslov:
Volkshochschule Klagenfurt, Bahnhofplatz 3, 1. nadstropje, soba 108, 9020 Klagenfurt/Celovec, tel. 0 46 3/58 70-272

Galerija Rožek obvešča, da je razstava **Iva Prančiča Malerei** – slikarstvo podaljšana do 10. 8. 1998

Ogledate si jo lahko v običajnem razstavnem času od srede do nedelje od 15. do 18. ure.

IŠČEMO - IŠČEMO - IŠČEMO

Radio Agora, bo konec oktobra poslal prve valove v koroški eter. Da nam bo to dobro uspelo, iščemo še angažirane sodelavke in sodelavce z izkušnjami na naslednjih področjih:

Programska koordinacija s težiščem

- uredniško delo
- organizacija sodelovanja s prostimi sodelavci
- glasba
- tehnika
- Windows NT, analogna in digitalna audiotehnika
- organizacija tajništva in PR
- proste sodelavke in sodelavce

Če Vas delo na tem področju zanima in veseli, javite se pisмено ali preko zvočnega nosilca pri:
AGORA, Badgasse 7
9020 Klagenfurt/Celovec
Fon/Fax ++43 463/50 75 35

KMEČKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST (KIS)

vabi na poletni izlet v **TRST**

kmetijstvo – mesto – slovenska manjšina

Program: Slovenska kmetijska zadruga v Trstu – ogled italijanske kmetije – ogled mestnega jedra – pogovor z zastopniki Slovencev: »slovenska manjšina v Italiji« – kosilo – pridelava mesnih izdelkov oz. ogled slovenske pršutarne – zaključek v italijanski točilnici.

v petek, 31. julija 1998 PRIJAVE: KIS, tel. 0 46 3/54 8 64, dostop po dogovoru. STROŠKI: šil. 450 (inkl. kosilo), za člane KIS le 350 šil.

Franci Kropivnik iz Sel – osebni praznik; Jakob Wastl z Goselne vasi – 60. rojstni dan; Jakob Potočnik z Goselne vasi – osebni praznik; Vera Sticker iz Šentjakoba – rojstni dan; Marija Germadnik iz Kokja pri Dobrli vasi – 80. rojstni dan; Ursula Ottowitz iz Dravelj pri Šentjakobu – 86. rojstni dan; Valentin Čebul iz Šmihe-

PRAZNUJEJO

la, Jakob Hirm iz Gornje vasi in Antonija Kulmesch s Suhe – osebne praznike; Marta Urh iz Plaznice – 70. rojstni dan; Greti Sitter iz Obirske – rojstni dan; Jozef Valentinič z Ravn pri Rožeku – 70. rojstni dan; Milan Urh s Plaznice – osebni praznik; Hermi Singer iz Loč

pri Baškem jezeru – rojstni dan; Bernard Sadovnik iz Globasnice – 34. rojstni dan; Zalka Zdovc, Jan Schieman in Adrian Povše z Radiš – osebne praznike; Irmu Standmann iz Moščenice pri Bilčovsu – osebni praznik; Fridi Ogris iz Branče vasi – rojstni dan; Ančka Kumer z Blata pri Pliberku – 60. rojstni dan;

RADIO KOROŠKA
SLOVENSKE ODDAJE

- ČETRTEK, 23. 7.
18.10 Rož – Podjuna – Zilja
PETEK, 24. 7.
18.10 Kulturna obzorja
SOBOTA, 25. 7.
6.08 Od pesmi do pesmi – od srca do srca
NEDELJA, 26. 7.
6.08 Dobro jutro, Koroška / Guten Morgen, Kärnten! (sr. Regina Tolmajer)
18.00 Za vesel konec tedna
PONEDELJEK, 27. 7.
18.10 Kratak stik
TOREK, 28. 7.
18.10 Otroška oddaja
SREDA, 29. 7.
18.10 Glasbena mavrica
21.04 Primorski obzornik

DOBER DAN, KOROŠKA

- NEDELJA, 26. 7.
13.30 ORF 2
PONEDELJEK, 27. 7.
3.15 ORF 2 (Ponovitev)
16.20 TV SLO1 (Ponovitev)
I Novi narodnostni sosvet za koroške Slovence – bo prišlo do sprememb?
I Doživeti turizem v Rožu: s fantazijo in inovacijami k uspehu
I Skupnost, ki se ne zaveda svojih korenin, prihodnosti ne bo kos: XIX. pohod na Komelj
I Krila domišljije olepšajo otrokom počitniški teden na Rebrci
I Na vasi pod lipo – viharji, ljudski pevci, godci, harmonikarji: kjer še doživimo pristno domačnost

SLOVENSKI
VESTNIKBralcem in
prjateljem SV!

Tudi letošnji Vestnikov izlet bo v običajnem jesenskem času, in sicer

od petka 9., do nedelje,
11. oktobra.

Kraj izleta in podrobnejše informacije bomo objavili takoj, ko bomo prijeli najugodnejšo ponudbo turističnih agencij. Rezervirajte si proste dneve!

Čestitka

Josef Dolinšek iz Šmihela in Josef Katz iz Pliberka sta med prvimi absolventi tečaja za oskrbovalce zelenih površin.

Prisrčne čestitke!

Caritas

išče za šolsko leto 1998/99 gospodinjstva z majhnimi otroki, v katerih bi lahko učenci/ učenke strokovne šole za socialne poklice spoznali naloge in življenje v gospodinjstvu. Učenci/ učenke so med šolskim letom tedensko enkrat ves dan, enkrat pa pol dneva v gospodinjstvu. Gospodinjje, ki bi želele prevzeti učenko ali učenca, naj se pisмено ali po telefonu javijo na naslov: *Fachschule für Sozialberufe I, 9020 Klagenfurt/Celovec, Viktringer Ring 36; tel. 0 46 3/56 7 29-0.*

SLOVENSKI
VESTNIK

Usmerjenost lista
seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

tel. 0463/514300-0 • faks -71

DEŽURNI TE ŠTEVILKE Jože Rovšek
ODGOVORNI UREDNIKI

Jože Rovšek (-30) ... kultura, slovensko zamejstvo
Sonja Wakounig (-34) ... politika, manjšinska družba
Tajništvo Urška Brumnik (-14)
Naročniška služba Milka Kokot (-40)
Prireditve Andrea Metschina (-22)

IZDAJATELJ IN ZALOŽNIK
Zveza slovenskih organizacij na Koroškem
TISK
Založniška in tiskarska družba z o. j. DRAVA
tel. 0463/50566

VSI
Tarviser Straße 16, A-9020 Klagenfurt/Celovec

Spominska svečanost na Trotohem vrhu

12. julija je bila pri spomeniku na Trotohem vrhu blizu Strojne spet spominska svečanost zapadlega borca Alojza Kompan - Žnidaršiča in vse pobite in padle v teh krajih. Med navzočimi je bil tudi sin padlega partizana,

Alojz Kompan s svojo ženo. Zbralo se je veliko soborcev in domačinov iz tega kraja in tudi daljnje okolice. V kulturnem sporedu so nastopili Šentanelški pevci in recitatorji. Slavnostni govornik je bil dipl. inž.

Mitja Šipek. Njegove misli objavljamo v okviru. Pozdravne besede je v imenu ZKP izrekel Lipej Kolenik.

Po spominski svečanosti pa je bilo še tovariško srečanje, ki je trajalo skoraj do večera.

SLOVENSKA ŠPORTNA ZVEZA

Čestitke Lubu Urbajsu

Lubo Urbajs iz Žoprač, eden najbolj znanih, zaslužnih in priljubljenih društvenih delavcev med koroškimi Slovenci, preznuje letos svojih trideset let. V vrsto voščilcev se je seveda postavila tudi Slovenska športna zveza. V njenem imenu sta slavljencu, častnemu članu slovenske strešne športne organizacije, izrekla iskrene čestitke podpredsednik SŠZ Danilo Prušnik in poslujoči tajnik Ivan Lukan.

Prušnik je posebej izpostavil Urbajsove neprecenljive zasluge za slovensko planinstvo na Koroškem in ob tem tudi za uspešen razvoj prekomejnega sodelovanja planincev v prostoru

Alpe-Jadran. Lubo je bil med glavnimi pobudniki za povojno ponovno ustanovitev Slovenskega planinskega društva Celovec in ga kot predsednik vodil skozi dolga tri desetletja (1953-1983), velike zasluge pa mu grede tudi za postavitev planinske kočice na Bleščeči, edine slovenske kočice na Koroškem, za katero še danes skrbi.

Poleg tega slavljenc še danes sodeluje pri vseh planinskih akcijah, mdr. tudi pri organizaciji in izvedbi tradicionalnega zimskega pohoda na Arihovo peč, pri izletih, razstavah planinskih slik, in drugih dejavnostih.

Z desne slavljenc Lubo Urbajs z ženo Nanči in podpredsednik SŠZ Danilo Prušnik

Foto: SV

Kamen bo razpadel – spomin bo ostal

Nič več ne štejemo kolikokrat smo se zbrali tu in počastili spomin na krvave dogodke v času NOV.

Čas zaceli vse rane, s časom preraste mah vsak kamen, tudi spominski, toda čas ne more zbrisati spomina na dogodke, ki smo jih doživljali in jih spoštujemo.

Več kot pol stoletja je minilo od takrat in dogodki postajajo last zgodovine, ki bo pričala bodočim generacijam to, kar danes še redki preživeli pripovedujemo svojim vnukom.

Res je, da se s krvjo plačana svoboda v neodvisni Sloveniji, ki se hoče imenovati demokratična, obravnava kot dogodek notranjega obračuna in nekateri jo skušajo obravnavati celo kot kriminalno dejanje. V demokratični družbi je marsikaj dovoljeno, namreč, da vsakdo misli kar hoče in to tudi javno pove, vendar tako, da ne žali čustev drugih, ki mislijo drugače.

Kar se dogaja v Sloveniji, da najvišji uradnik države javno pljuva po lastni domovini, da pol stoletja po uničenju fašiz-

ma in nacizma razglašajo borce za svobodo za zločince, prave zločince iz svojih vrst pa za svetnike, se ne dogaja nikjer na svetu in vprašanje je, s kakšnimi občutki nas svobodoljubna Evropa čaka, če najvišji organi povečujejo sodelavce okupatorjev in sramotijo borce proti njim, kamor spada vsa Evropa in še velik del sveta.

Res je tudi, da je vsa polemika okoli častilcev kolaboracionizma dejansko odveč, ko gre dejansko za ljudi, ki so jezni na ves svet, po večini od let načete razvaline, ki v svoji onemoglosti skušajo vsaj zasejati seme mržnje med mladimi čisto po nepotrebnem, saj zgodovine ni mogoče postaviti na glavo. Vsi poizkusi rušenja oblasti in miru z lustracijami in različnimi obtožbami ter bedasto iskanje besed o spravi več škodijo kot koristijo. Prava sprava med ljudmi je bila že davno uresničena, ljudje so živeli v miru in sodelovanju, vse dokler se nekateri strankarski voditelji niso namenili med ljudi zasejati mržnjo, pa ne v imenu naroda, tem-

več v imenu borbe za oblast, po načelu »deli in vladaj«.

Bodočnost slovenskega naroda ni v besedah, temveč v dejanju sožitja, strpnosti in medsebojnega spoštovanja. Če sosed ubije sosedu, pa mu nato reče »oprosti« še ne pomeni sprave. Za nazaj ni moč ničesar spremeniti, iz zgodovine, kakršnakoli je že bila, pa se je mogoče učiti, kako živeti v bodoče, da bi se izognili tragedijam.

Tudi ta spomenik bo nekoč prerasel mah in nikogar od nas, ki smo bili priča dogodkom pred 53-timi leti, ne bo več tu, toda spomin na te dogodke ne bo preminil, ker je pognal korenine v zemljo, z mučeniško krvjo prepojeno. Tisti, od naroda izvoljeni oblastniki, ki danes pljuvajo po lastni zgodovini, pa bodo kot onemogli starci pestovali svoje sovraštvo v osami in v ušesih jim bo vedno glasneje odmeval poslednji stavek Čedermacove pridige: »Vsi drugi pa bodo zagnamovani kot hudodelci, vzeti jim bo dušni mir in zemski blagri in preklinjali jih bodo otroci in vnukov vnuki – amen.«

Spet so dopusti in počitnice, čas za obisk planin. Slovensko planinsko društvo bo spet občasno dajalo napotke za takšne planinske izlete, ki jih lahko izvedejo tudi neizkušeni in starejši ljudje. Gorska narava je tako lepa in privlačna, da jo je treba podoživljati.

Naš tokratni cilj so Milštatske Alpe severno nad Milštatskim jezerom. Gorska cesta s cestnino (odcep na sever od terasne ceste vzhodno pred Lauberdorfom nad Millstatom) nam bo prihranila dve uri hoje, ki bi ju porabili peš do planinske kočice Schweigerhütte (1625 m), kjer bomo parkirali. Od tam se bomo podali na pot proti zahodu do Alexanderhütte (1786 m), nato pa se proti severu povzpeli na prvi dvatisočak Tschierweger Nock (2010 m), edini dvatisočak, ki se ne nahaja na glavnem grebenu nad 2000 metrov visokih Milštatskih Alp, ki se vleče 7 kilometrov od Lammersdorfer Berga (2063 m) na jugovzhodu do Tschiernocka (2082 m) na severozahodu. Z glavnim grebenom ga veže kratek greben na Hochpalfenock (2099 m). Na pol poti med obema vzpetinama (vrhovoma) se bomo usmerili na levo proti zahodu v južno pobočje, sprva navzdol, nato kvišku na greben in mimo zgornje postaje sedežnice na Tschiernock, razgledno goro s križem. Vračali se bomo kratko po isti poti, nato pa proti

NAPOTEK PLANINCEM

Obiščite Milštatske Alpe

vzhodu po razglednem grebenu do že omenjenega Hochpalfenocka ter strmo 200 metrov navzdol v sedlo Millstätter Törl (1905 m) najnižjo točko Milštatskih Alp. Tu zapustimo greben proti jugu in se mimo Mill-

Hochalmspitze (3365 m) ter na globoko spodaj ležeče mišce mestece Gmünd/Sovodnje.

Ko sva s prijateljem hodila tu, so snežne zaplate na obojni strani grebena oznanjale, da je bila pred kratkim tu še zima, na

Milštatsko jezero, Alexanderhütte, v ozadju levo Jepa, v sredini Dobrač in levo Julijci

Foto: SV

stätterhütte (1876 m) vrnemo navzdol k avtomobilu in tako zaključimo krožno turo (lahka, 5 ur).

Z izleta se nudijo lepi razgledi na Milštatsko jezero, Jepo, Dobrač, Julijce, Karnijske Alpe, na najvišji vrh koroških Krških Alp Rosenock (2440 m) in številne druge vrhove. Posebno lep pogled je s Tschiernocka na z večnim snegom in ledom odeto

prisojni pa se je že prebujala narava. Rododendron je kazal svoje rdeče cvetove, zeleni pašniki pa so že bili posejani z rumenim in belim cvetjem. To pisano planinsko podobo je še podkrepil prijeten vetrič in nama hladil potni čeli. Da, takšne užitke lahko doživljamo samo v hribih. V dolini pa naju je motila neznozna vročina.

L. U.

ZAHVALA

Po vsestransko uspešni izvedbi 19. spominskega pohoda na Komelj »Po poteh Domnove čete« se iskreno zahvaljujemo vsem sodelujočim in soorganizatorjem te spominske prireditve.

Posebna zahvala velja MoPZ »Foltej Hartman, pevskega zboru iz Vojnika, Štajerskim rogistom, Folklorni skupini Dobrna, recitatorjem in harmonikarjem, vsem domačinom za prijazen sprejem in pogostitve, vsem ustanovam in podjetnikom za finančno podporo, vsem govornikom, mestnemu župniku mag. Ivanu Olipu za darovanje svete maše in ne nazadnje vsem zvestim pohodnikom in udeležencem spominske slovesnosti ob partizanskem spomeniku pri Cimprcu, in vsem pohodnikom sedanjega naroda, da smo se skupaj poklonili spominu na čas narodnoosvobodilnega boja in ljudem, ki so trpeli, nas podpirali in padli za svobodo in obstoj slovenskega naroda in vseh zatiranih po zločinskem nacifašizmu.

Odbor za pripravo in izvedbo 19. spominskega pohoda na Komelj

AKTUALNI NAPREDKI

Senza Confini 2006

V zadnjih mesecih je mesto Celovec v boju za Olimpijske igre leta 2006 podvzelo številne aktivnosti na mednarodnem področju. Na tiskovni konferenci je celovski župan Harald Scheucher povedal, da imajo že mnogo podpornih pisem znanih Korošcev, ki stojijo v javnem življenju. IOC zahteva vsaj 50 takšnih podpornih pisem in Koroška je bila do sedaj zelo uspešna pri pridobivanju podpore raznih politikov, znanih osebnosti ter organizacij. Tako so npr. zagotovili podporo univ. prof. dr. Maxa Perutza (dobitnik Nobelove nagrade), Helmuta Kutina (predsednik svetovnega SOS Kinderdorf), Philipa Schöllerja (član IOC), prof. dr. Helmuta Sihlerja (predsednik nemške Telekom), in mnogih drugih.

Razen tega je Scheucher razposlal okoli 300 pisem županom velikih mest po vsem sve-

tu in reakcije so nepričakovano pozitivne. Do sedaj je prišlo že nad 50 odgovorov, kar pa še dolgo ni vse. Odmev je zelo pozitiven in kaže se, da so ljudje izredno navdušeni nad konceptom »Trije jeziki – tri pokrajine – tri kulture – ena olimpijada«.

Tudi Celovec sam se je predstavil širši javnosti na mednarodnem področju. Njegovi zastopniki so sodelovali na različnih prireditvah v krajih kot so to Den Haag, Tarragona (Španija), Gorizia, Nova Gorica itn. in so razstavljali informacije tako o mestu kot tudi posebno o olimpijadi 2006. Razen tega so bili kontaktirani razni vrhunski politiki v različnih mestih, katerih podpora naj bi bila zagotovljena.

Koncept »Senza Confini 2006« dobiva vseskozi zelo pozitiven odmev in je s tem na najboljši poti, da bo realiziran.

T. G.

BOKS V VOGRČAH

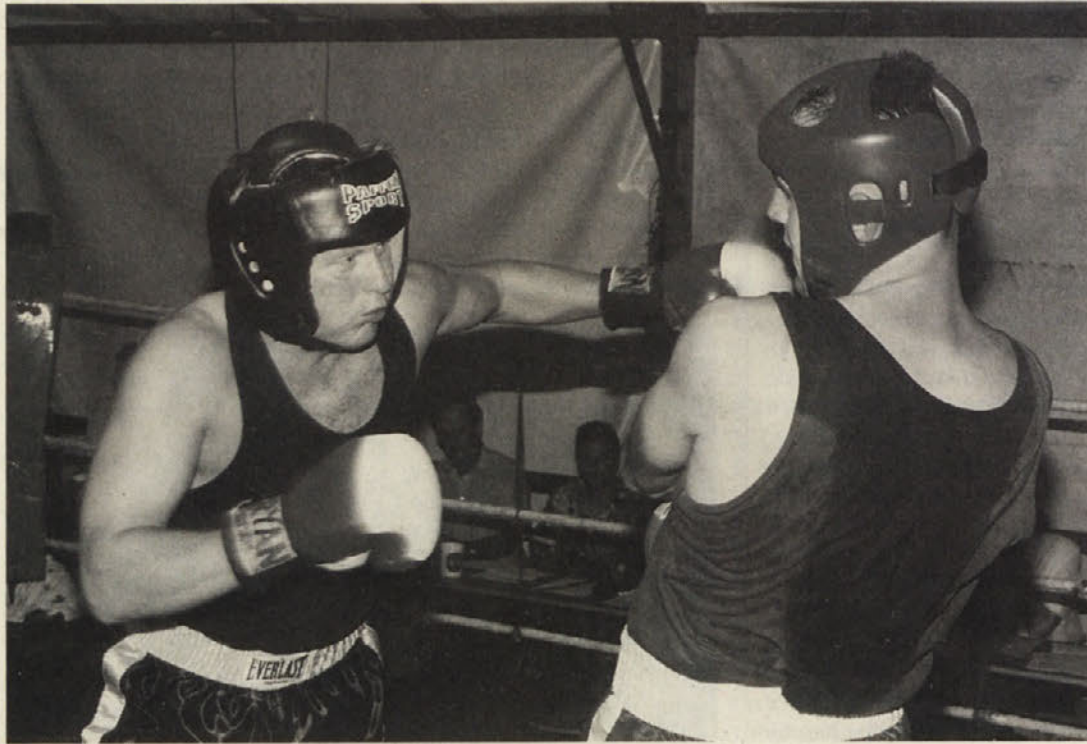
Koroška gladko premagala Slovenijo

Poseben športni dogodek je bil boks v petek, 17. julija, v šotoru v Vogrčah. Veliko število navijačev se je zbralo ob tej priložnosti, da bi podprli koroške boksarje v primerjalni tekmi proti slovenskim.

Vzdušje je bilo zelo napeto, saj je šlo za prestiž med boksarji dveh držav. Skupina »Lucky Lips« iz Maribora je v odmorih poskrbela za dobro atmosfero in zabavo. Toda ta večer je navijače bolj zanimal boks kakor pa lepe ženske.

prav pri stvari, ko je Slovenec Milan Medar Walterja Medakoviča nepričakovano hitro po nekaj sekundah premagal s knockomtom.

Tedaj so bili vsi neverjetno živčni, saj je moral odločiti

Avstrijski prvak Franci Wieser je po točkah premagal slovenskega prvaka Davida Nagodeta

Foto: SV

Med odmori so predvsem moški del gledalcev raznemala brhka dekleta skupine Lucky Lips iz Maribora

Foto: SV

Skupno je bilo sedem dvo-bojev in od enega do drugega se je napetost stopnjevala. Boksarji »rdečega« (Koroška) in »modrega kota« (Slovenija) so si stali nasproti. Po prvih treh bojih se je zdelo kot da je vse jasno, saj so Korošci vse tri zmagali. Sledil je dvoboj med Martinom Sadounikom, ki je velik obet za prihodnost, in Boštjanom Žgajnarjem. Ta dva sta remizirala, toda vseeno še nihče ni verjel, da bi se stvar lahko še obrnila v prid Slovencev. Toda tudi peti boj med Walterjem Kanourijem in Milanom Ferekom, ki sta oba kazala velike emocije, se je končal z remijem. V šestem dvoboju nekateri navijači še sploh niso bili

zadnji in hkrati vrhunski dvoboj med Francijem Wieserjem in Davidom Nagodetom o končnem izidu tega primerjalnega boja. Proti koncu tega boja skoraj nihče v šotoru ni več obsedel, saj sta športnika nudila gledalcem napeto borbo. Končno so vsi čakali na odločitev sodnikov, in ti so se soglasno odločili za Wieserja, kar je povzročilo pravo evforijo med ljudmi, saj je Koroška premagala Slovenijo z 8:4.

Praznovanje tega uspeha je trajalo tja do jutranjih ur in lepo je bilo opazovati, da si boksarji po končanem finalnem boju niso bili več nasprotniki, temveč kolegi in prijatelji.

T. G.

17. MEDNARODNI ODPRTI ŠAHOVSKI TURNIR V ŠENTVIDU

Dunja Lukan pri ženskah na stopničkah

Lep uspeh za šahistko Slovenske športne zveze Dunjo Lukan na 17. mednarodnem odprtem šahovskem turnirju v Šentvidu ob Glini, na katerem je letos tekmovalo 151 šahistov in šahistk iz osmih evropskih držav. S 4,5 točke iz devetih partij je osvojila tretje mesto pri ženskah. Boljši sta bili samo Fide-mojstrica Maria Horvath (Avstrija Dunaj) s šestimi točkami in večkratna državna prvakinja Margit Hennings (SV Šentvid) s petimi točkami. V splošni razvrstitvi je študentka medicine iz Vetrinja zasedla dobro 77. mesto.

Zmagovalec letošnjega turnirja s petimi mednarodnimi mojstri, dvema Fide-mojstroma ter številnimi nosilci nacionalnih naslovov, je postal hrvaški Fide-mojster Blažimir Kovačević s 7,5 točke pred šestimi

igralci s sedmimi točkami, med njimi tudi lanskoletni zmagovalec Slovenec Leon Mazi na sedmem mestu.

Izredno uspešno je tokrat tekmoval tudi trener mladincev Slovenske športne zveze mag. Franc Rulitz (Zugzwang Celovec): iz devetih partij je v izredno močni konkurenci iztržil pet točk, kar je pomenilo odlično 59. mesto na zaključni lestvici. Vodja šahovske sekcije Ivan Lukan je osvojil tri točke in zasedel 132. mesto.

ZAKLJUČNA LESTVICA:

1. Blažimir Kovačević (Hrvaška) 7,5 točk, 2. Laszlo Kriszany (Madžarska), 3. Khaled Mahdy (Avstrija), 4. Attila Kiss, 5. Peter Horvath, 6. Rober Ruck (vsi Madžarska), 7. Leon Mazi (Slovenija) - vsi 7, 8. Günther Jähnel (Nemčija), 10. Manfred Raffalt (Avstrija) - oba 6,5; Nadalje: 21. Christian Starc (Pošta Celovec), 24. Maria Horvath (Avstrija Dunaj), 25. Mario Kuess (SV Šentvid) - vsi 6, 5, 51. Margit Hennings (SV Šentvid), 59. Franc Rulitz - oba 5, 77. Dunja Lukan 4,5, 132. Ivan Lukan (3).

Dunja Lukan, desna v sredini, med zmagovalci turnirja

Foto: SV

NOGOMETNA SEZONA 1998/99

Ob začetku Šmihel proti Metlovi

Končno so bile izžrebane tudi tekme za 1. in 2. razrede. Pri tem je v 1. razredu D že kar ob začetku na programu derbi med Šmihelom in Metlovo, ki je prejšnjo sezono igrala še v podlignju. Tudi Žitara vas bo že kar igrala proti »sosedom« - njen nasprotnik je namreč Klopinj.

V 2. razredu C bo SAK II v prvem krogu gostoval v Osojah, Sele pa igrajo na domačih tleh proti Porečam. V 2. razredu E pa bo zanimiva tekma med Dobrolo vasjo in Žvabekom.

1. RAZRED D:

1. krog (1./2. avgusta): Labot - Šteben/L., Maria Rojach - Šentlenart, Metlova - Šmihel, Rikarja vas - Eitweg, Ruda - Železna Kapla, Žitara vas - Klopinj, Grebinj - Vovbre

2. RAZRED C:

1. krog (1./2. avgusta): HSV - Hodiše, Kriva vrba, Škofiče, Osoje - SAK II, Šentjakob/R. - Ledince, Dholca - Treffen, Sele - Poreče, Donau - Rožek

2. RAZRED E:

1. krog (1./2. avgusta): Dobrolo vas - Žvabek, Sinča vas - Djekše, Preitenegg - Mauterdorf, Reichenfels - Galicija, Šentpeter - Tinje, Waisenberg - Frantschach, Pliberk II - Šmarjeta/L.

Veselimo se nove napete nogometne sezone! T. G.

ŠPORTNE VESTI

Nogomet

15. julija je bilo konec prestopnega roka za nogometno sezono 1998/99. Pri klubih v regionalni ligi in v podlignju ni bilo velikih sprememb.

Največ novih igralcev ima Pliberk, to so Huber (Šentvid), Suppanz (Velikovec), Mosser (Grebinj) in Dobnig (Ruda). K SAK sta prišla le Dreier (Wietersdorf) in Uremovič (FC Rijeka). Pri Bilčovsu v podlignju-vzhod so trije novi igralci: Schawarz (ATUS Borovlje), Arnatovič in Strugger (oba Bistrica/R.). Pri Globasnici pa je samo Dlopt prišel od Metlove.

Nogomet

V soboto, 18. julija, je Šmihel igral pripravljano tekmo proti Olimpiji Ljubljana in po dobri igri podlegel z 0:3. T. G.

GLOBASNICA

Športni praznik

Tudi letos spet so Globašani vabili na športni praznik. Zadnji konec tedna, od 18. do 20. julija 1998, so praznovali napredovanje v podlignju-vzhod.

V soboto se je začel tradicionalni nogometni turnir hobijskih moštev. Čeprav je bilo javljenih le osem moštev, je bil tehnični nivo precej visok, ker je sodelovalo lepo število igralcev Globasnice, Pliberka in tudi SAK.

Zvečer so se hobijska moštva umaknila in sledila je pripravljana tekma med Globasnico in Žitaro vasjo, pri čemer so se kot močnejši izkazali Žitrajčani. Zmagali so kar s 5:1, kar kaže, da Globasnica še ni dosegla vrhunškega razpoloženja za podlignju.

V nedeljo se je nadaljeval turnir hobijskih moštev, ki so

se celo - vsaj za nekaj časa - uspešno borila proti nevihti. Kljub vremenskim težavam pa je bilo mogoče turnir odigrati do konca in najmočnejše je bilo moštvo »VIP-Club Pliberk«. Drugouvrščena je bila Nonča vas in tretje mesto so zasedli igralci moštva »FC Šoštar«.

Opazno je bilo predvsem, da so se mladi igralci SAK, Globasnice in tudi Avstrije predstavili kot zelo obetavni za prihodnost, saj so uspešno nastopali proti telesno močnejšim nogometnašem.

V ponedeljek je bil zaključek športnega praznika s kravjim lotom, ki je bil organiziran letos drugič. Prireditev je bila zelo uspešna in upati je samo, da bodo tudi nastopi globaškega moštva v podlignju takšni. T. G.

ŠAHOVSKI OREH ŠTEV. 24

Silvo Kovač

GREGGER - DORN / Dunaj 1958

Ob izenačenem materialu na šahovnici ima beli, ki je na potezi, več manevrskega prostora in bolje postavljene figure. Posebno beli skakač sredi šahovnice je nepredvidljiv in s

svojimi odskoki spravlja črne ga v težave. Kako uspe bele mu zrahljati obrambo črnega kralja in zmagati? Z malo domišljije se vam bo to posrečilo!

Rešitev šahovskega oreha št. 23

Beli z žrvijo lovca 1.Lc4! zapira vezavo črne dame na poševnici a2 - g8. Po izsiljenem 1...Tc4: sledi še žrtev belega kmeta, ki se na osmi vrsti spremeni v damo 2.g8d+. Po diriganem umiku črnega kralja na osmo vrsto 2...Kg8: 3.Td8+ Kh7: se za zmago žrtvuje še trdnjava, sledi 4.Th8 mat!

